

АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР
СУЧАСНОЇ ГУМАНІТАРИСТИКИ

ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

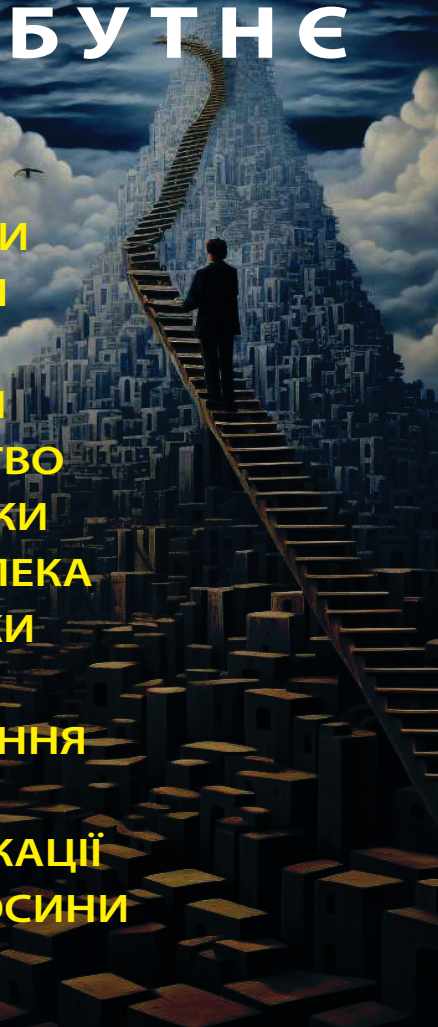
РЕАЛЬНІСТЬ У РЕЖИМІ КРИЗИ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ СТУДІЇ

27 березня 2026 р., м. Харків, Україна

С МАЙБУТНЄ

У
Ч
А
С
Н
І
С
Т
Ь

ІСТОРИЧНІ НАУКИ
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ
ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ
ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ
ЮРИДИЧНІ НАУКИ
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ
МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО
ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА
СОЦІОЛОГІЧНІ НАУКИ
ПОЛІТИЧНІ НАУКИ
ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
КУЛЬТУРОЛОГІЯ
СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ
МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ

АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР СУЧАСНОЇ ГУМАНІТАРИСТИКИ
ХАРКІВСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПОЛІТОЛОГІВ

РЕАЛЬНІСТЬ У РЕЖИМІ КРИЗИ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ СТУДІЇ

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Харків, 27 березня 2026 р.)

Харків
«Право»
2026

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ МОН України
№ 284 від 16 лютого 2026 р.*

Редакційна колегія:

Кузь О. М., доктор філософських наук, професор (голова);
Герасіна Л. М., докторка соціологічних наук, професорка;
Прудников В. А., кандидат юридичних наук, доцент;
Чернишова Т. О., кандидатка філологічних наук, доцентка;
Шевченко Л. С., докторка економічних наук, професорка

Реальність у режимі кризи: міждисциплінарні студії : матеріали
P31 Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 27 берез.. 2026 р.) / [редкол.:
Кузь О. М. (голова), Герасіна Л. М., Прудников В. А та ін.] ; Аналіт.
центр сучас. гуманітаристики ; Харків. асоц. політологів. – Харків :
Право, 2026. – 120 с. – DOI: <https://doi.org/10.31359/9786178848149>.
ISBN 978-617-8848-14-9

Матеріали конференції містять доповіді, у яких висвітлено між-
дисциплінарні спроби осмислення реальності в режимі кризи, розгля-
нуто проблеми кризового менеджменту крізь призму філософського,
правового, психологічного, філологічного аналізу, кризові аспекти
в управлінні бізнесом під час війни, перспективи розвитку кризової
дипломатії в умовах глобальної трансформації світового порядку, во-
лонтерство в умовах кризового стану соціуму, особливості адаптації
молоді в умовах воєнного стану та кризових ситуацій, життя українсько-
го суспільства в умовах російської агресії.

УДК 001+004+005+070+14+159.9+316+32+33+34+35+37+65+78+82

Відповідальність за достовірність наданих матеріалів несуть автори.

© ГО «Аналітичний центр сучасної
гуманітаристики», 2026

© Харківська асоціація політологів, 2026

© ТОВ «Видавничий дім «Право», 2026

6. Richardson J. L. 'Crisis Management' versus 'Crisis Diplomacy'. *Crisis Diplomacy: The Great Powers since the Mid-Nineteenth Century*. Cambridge: Cambridge University Press, 1994. P. 25–34. URL: <https://www.cambridge.org/core/books/crisis-diplomacy/9C442CC8456F44A40E315B33AD48D3FB> (accessed date: 12.03.2026).

7. Avenell E., Dunn D. H. Crisis diplomacy. *The SAGE handbook of diplomacy* / edited by Costas M. Constantinou, Pauline Kerr, and Paul Sharp. Los Angeles: SAGE, 2016. P. 462–475. URL: https://professorbellreadings.wordpress.com/wp-content/uploads/2017/10/costas_m_constantinou_pauline_kerr_paul_sharpb-ok-org.pdf#page=501 (accessed date: 12.03.2026).

8. Crisis Response Center – Federal Foreign Office. *Bundeswehr*. URL: <https://www.bundeswehr.de/en/organization/army/structure/army-training-command/german-armed-forces-united-nations-training-centre/crisis-response-center-federal-foreign-office-5016740> (accessed date: 12.03.2026).

9. The Crisis and Support Centre. *Ministry for Europe and Foreign Affairs*. URL: <https://www.diplomatie.gouv.fr/en/the-ministry-and-its-network/the-crisis-and-support-centre/> (accessed date: 12.03.2026).

10. Foreign, Commonwealth & Development Office (FCDO). *GOV.UK*. URL: <https://www.gov.uk/government/organisations/foreign-commonwealth-development-office> (accessed date: 12.03.2026).

11. The EEAS Crisis Response Centre. *European Union*. 20.11.2023. URL: https://www.eeas.europa.eu/eeas/eeas-crisis-response-centre_en (accessed date: 12.03.2026).

Хромов В. О.,

здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня, 3 курс,
спеціальність 291, ННІ міжнародних
відносин,
Харківський національний економічний
університет ім. С. Кузнеця

ВПЛИВ ГЛОБАЛЬНИХ МЕДІА НА РОЗВИТОК СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

У міжнародних відносинах за останні десятиліття сталися значущі трансформації, на багато з яких мала вплив діяльність засобів масової інформації. Інформаційна реальність сягає глобальних масштабів завдяки розвитку інтернету, соціальних мереж, телекомунікацій та інших технологічних досяг-

нень. Це призводить до того, що інформація рухається швидше, ніж будь-коли раніше, і стає доступною в будь-якому куточку світу майже миттєво. У цьому новому інформаційному ландшафті ЗМІ (засоби масової інформації) є важливими агентами інформаційного поширення. ЗМІ впливають на сприйняття та аналіз подій у світі, формуючи думки громадян про інші країни, регіони та важливі міжнародні питання. Вони можуть акцентувати увагу на певних аспектах або інтерпретувати події у відповідний спосіб, що впливає на глобальну обговореність та ставлення суспільства до міжнародних питань.

Глобальна інформаційна мережа – інтернет і соціальні медіа роблять інформаційний простір більш доступним і миттєвим, що значно підвищує роль ЗМІ для міжнародних відносин. Не можна не помітити вплив на розвиток та ескалацію міжнародних конфліктів шляхом звітування про них і інтерпретації подій у медіа. ЗМІ можуть також бути важливими для сприяння мирному вирішенню конфліктів та міжнародній дипломатії. Також варто відзначити, що наразі все частіше суспільство стало потерпати від інформаційних війн. ЗМІ можуть бути використані для поширення дезінформації та маніпуляції громадською думкою в міжнародних відносинах. Це створює загрозу для стабільності та безпеки у світі, і вивчення цього явища допомагає розробити стратегії боротьби з дезінформацією. Дослідження впливу та ролі ЗМІ в міжнародних відносинах допомагає розуміти, як інформація впливає на геополітичний ландшафт і світовий порядок. Вона також допомагає виявити способи зміцнення медіадіалогу, підвищення медіаграмотності та забезпечення інформаційної безпеки в глобальному масштабі [1].

Глобальні медіа – це засоби масової інформації, що оперують на міжнародному рівні та спрямовані на аудиторію, не обмежену географічними чи культурними межами. Це медійні платформи, які надають інформацію та розваги на глобальному рівні й часто взаємодіють з різними культурами чи аудиторіями з усього світу [2]. Глобальні медіа містять телебачення, радіо, інтернет-портали, соціальні мережі, міжнародні видання та інші масові комунікаційні канали, які мають здатність транслювати інформацію або розважальний контент через географічні кордони.

Глобальні медіа можуть мати різні форми власності: від глобальних корпорацій і міжнародних медіагруп до неприбуткових організацій і міждержавних агентств. Ці медіа відіграють важливу роль у формуванні світової

інформаційної системи та впливають на сприйняття подій та культур в різних куточках планети.

Глобальні медіа складаються з таких елементів:

- міжнародні медійні організації, такі як *CNN*, *BBC* та *Al Jazeera*, які створюють контент для аудиторії в усьому світі;
- національні медіа, які поширюють контент за межі своїх країн;
- медіа, які створюються та поширюються в онлайн-просторі, такі як соціальні мережі та вебсайти новин [2].

З погляду інформаційно-комунікаційного розвитку, глобалізація являє собою всесвітній процес поширення інформаційних технологій та систем, що містить економічну та культурну інтеграцію. Ці процеси глобалізації можуть визначити формування глобального менталітету як засобу запобігання міжцивілізаційним конфліктам [3, с. 280]. У сучасних міжнародних дослідженнях, зокрема у вивченні впливів глобалізації на ЗМІ, можна виявити дві основні точки зору – песимістичну та оптимістичну, які взаємодіють та формують різні уявлення про майбутнє функціонування засобів масової інформації. Представники песимістичної групи, такі як Г. Шіллер, Дж. Фрідман, К. Мей, висловлюють обурення щодо того, як могутні транснаціональні корпорації використовують сучасні комунікаційні технології для глобальної економічної та культурної експансії. Вони стверджують, що світ вже перетворився на великий ринок, підконтрольний силам глобального капіталізму [1]. З іншого боку, оптимістична точка зору, представлена Дж. Лаллом, акцентує на тому, що наслідки глобалізації неможливо однозначно передбачити. Він визначає «зону невизначеності», де основні компоненти комунікаційної системи – джерело, канал, повідомлення і отримувач залишаються поза впливом політичних, економічних або культурних сил. За його думкою, вони перебувають поза контролем будь-яких потужностей [1]. Отже, попри протилежні погляди на вплив глобалізації на ЗМІ, варто визнати, що сучасні глобальні медіа є складним та динамічним процесом, де різні підходи взаємодіють, формуючи власне розуміння та обговорення цих важливих питань.

Глобальні медіа мають значний вплив на світове суспільство. Вони формують глобальну культуру, поширюють інформацію та ідеї, а також впливають на політичний процес, висвітлюючи події в різних країнах світу. Але необхідно відмітити, що глобальні медіа можуть бути використані для поширення дезінформації та маніпуляції громадською думкою [3, с. 281].

Медіа, включаючи як традиційні, так і цифрові платформи, взаємодіють на міжнародному рівні, утворюючи невидиму, але суттєву павутину взаємозв'язків. Ця взаємодія сприяє обміну інформацією, аналізу подій та взаєморозумінню між різними культурами і національностями. Сучасні технології забезпечують миттєвий доступ до новин та знань, розширюючи межі інформаційного простору та створюючи особливий екосистемний підхід до сприйняття світу.

Сучасні медіа висвітлюють найважливіші проблеми, що стосуються глобальної громадськості, такі як кліматичні зміни, економічна стабільність, конфлікти та війни. Журналістика стає інформаційним інструментом, викликаючи обговорення та формуючи публічну думку щодо найактуальніших тем. У світі, де межі між країнами стають все більше тонкими, медіа виступають мостом, що об'єднує різні культури та групи. За допомогою мовлення на різних мовах та представлення різноманітних поглядів, вони сприяють розвитку культурної різноманітності та взаєморозумінню. Інформаційний обмін розширює горизонти та зближує людей незалежно від географічного положення чи соціального статусу [2].

Зростання ролі глобальних медіа визначається не лише їхнім впливом на громадську думку, але й участю у формуванні глобальних цінностей та тенденцій. Глобальні медіа стають платформами для висловлення громадської думки та мобілізації громадян у справах загального інтересу. Вони допомагають формувати глобальну думку та сприяють створенню міжнародної співпраці у вирішенні глобальних проблем [1]. Яскравим прикладом цієї ролі глобальних медіа у формуванні світової інформаційної системи є волонтерство. Особливо виражено це під час воєнних конфліктів, де суспільство об'єднується заради спільної допомоги. В Україні волонтерство завдяки ЗМІ є популярним ще з 2014 року. Діяльність волонтерів, їхні ініціативи та досягнення стали об'єктом уваги глобальних медіа, що дозволило привернути увагу міжнародної громадськості та отримати підтримку для України. Засоби масової інформації відіграли важливу роль у створенні позитивного образу волонтерського руху та висвітленні його важливості для суспільства [3].

Отже, глобальні медіа визначають новий етап розвитку інформаційного суспільства, сприяючи відкритості, доступності та взаємодії на світовому рівні. Їхній вплив на світову інформаційну систему стає не тільки елементом влади, але й засобом об'єднання та співпраці для досягнення спільних цілей та розв'язання глобальних проблем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Терещук В. І. Політичні проблеми розвитку глобальної медійної системи в постбіполярний період : монографія. Київ: Таксон, 2019. 350 с.
2. Галушко О. І., Петкевич А. В. Сучасний стан та перспективи розвитку глобального медіа-ринку. *ЛОГОС. ОНЛАЙН*. 2019. № 4. URL: <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/2663-4139/article/view/521> (дата звернення: 21.03.2026).
3. Кузнецов С. В., Левченко М. Г., Форостян А. Ф. Транснаціональні медіа та глобалізація: взаємозв'язок культур та інформаційних технологій. *Культурологічний альманах*. 2023. Вип. 3. С. 279–283. DOI: <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2023.3.39>.

Науковий керівник: кандидат соціологічних наук, доцент **І. В. Жеребятнікова**

Шихаміров М. Н.,
здобувач першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти,
Харківський національний економічний
університет ім. С. Кузнеця

ГЕОПОЛІТИЧНА ЕВОЛЮЦІЯ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ: ВІД ДОКТРИНИ МОНРО ДО КОНЦЕПЦІЇ «ЛІДЕРА ВІЛЬНОГО СВІТУ»

Зовнішня політика Сполучених Штатів протягом їхньої історії демонструє чітку еволюцію – від свідомого ізоляціонізму до усвідомленої ролі глобального лідера. Цей шлях не був лінійним, а визначався зміною внутрішніх можливостей, зовнішніх загроз та сприйняттям національних інтересів [1].

Наприкінці XVIII – на початку XIX ст. переважала ідея уникнення європейських конфліктів. Джордж Вашингтон у прощальній промові 1796 р. застерігав від «постійних союзів» з іноземними державами. Більшість американців того часу вважали, що головне завдання молодій республіці – зміцнення власної території, розвиток економіки та захист незалежності, а не участь у війнах Старого Світу. Саме цю позицію юридично закріпила доктрина Монро 1823 р. Її ключові положення полягали в такому: Сполучені Штати не втручатимуться у внутрішні справи європейських держав та їхні існуючі колонії; водночас будь-яка спроба нових колонізацій чи відновлення

Наукове видання

РЕАЛЬНІСТЬ У РЕЖИМІ КРИЗИ: МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ СТУДІЇ

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Харків, 27 березня 2026 р.)

Редактор *Т. О. Чернишова*

Підписано до друку 31.03.2026. Формат 60×84/16.
Ум. друк. арк. 6,9. Обл.-вид. арк. 6. Тираж 100 пр. Зам. № 635

ТОВ «Видавничий дім «Право»,
вул. Харківських Дивізій, 11/2, м. Харків, Україна
Для кореспонденції: а/с 822, м. Харків, 61023, Україна
Тел.: (050) 409-08-69, (067) 574-81-20, (063) 254-50-84
Вебсайт: <https://pravo-izdat.com.ua>
E-mail для замовників послуг: verstka@pravo-izdat.com.ua
E-mail для покупців: sales@pravo-izdat.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 8024 від 05.12.2023

Виготовлено ТОВ «Промарт»,
вул. Весніна, 12, м. Харків, 61023, Україна
Тел. (057) 717-25-44
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 5748 від 06.11.2017